

Ford Puma a Kuga jsou vozi kategorie SUV, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehled odění před sebou.

Ford Puma zaujme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudenní testovací jízdu na Ford skladem CZ.

V sobotu startuje letošní ročník největšího cyklistického závodu světa, Tour de France.

Prosaheh významem i sledovaností jde o jednu z nejprestižnějších sportovních událostí planety.

Jak se jí dáří vypořádat s aktuálními výzvami, jako je environmentální zátež,

časech stále naléhavější klimatické změny je vůbec možné pořádat podobnou mamutí akci útržitelně.

Dokázala se Tour de France bavit stínu do pingové minulosti.

A jaký sportovní a divácký zážitek třetí den etapová bitva na bízí?

Je pátek 30. červne, tady je Pavel Wondra a 5.59.

Spravodejský podcast seznam zpráv.

Vojti Chírovec, redaktor webučej té sport a cyklistický načinec.

Ahoj, díky za pozvání.

Vojto zdá se mi, že je jenom málo sportovních podniků,

kolem kterých panuje takové vzrušeně jako právě kolem Tour de France,

čím to je, proč je to tak prestižní událost?

V jednotkách částí je to velká historie, protože leto z prvního července

v sobotu Tour de France hlaví velký jubiliu, 120 let,

což přece jenom v tom sportovní světě už je nějaká doba.

Těžko říct, o Tour de France mluví, takže to je nejsledovanější sportovní

každoroční událost, takže neporovnává se to sovnickými hramy

a s mistrovstvím se to v fotbale, ale s těch každoročních

to je zřejmě to nejsledovanější.

Ve Franciji to je obrovské témat,

se na to těší praktické hnedka po to,

co ta předchozí Tour de France končí.

A ty příběhy těch cyklistů, kteří vlastně obíždí to Franciji,

když už ta dávno není tak, že by obíždili celou zemi,

ta trasa se líší každý rok,

tak pořád si myslím, že mají velké kouzlo

a diváků je spoustenou,

takže Tour de France myslím si,

že v dobré kondici i po těch 120 letech.

Jsou vyslosti s tím, o jak obrovský podnik se jedná

se v posledních letech objevují kritické hlasy,

které upozorňují na opravdu nezanedbatelnou

ekologickou náročnost Tour de France.

Přesovají se nejenom cyklistě,

ale ty týmy, pořadatele, další personal,

samožřejmě Davy Fanoušků,

z místa na místo, helikoptéry ve vzduchu.

Jak říkám, nezanedbatelná ekologická stopa

reagují na to nějak, pořadatele je možné
vlastně ale takovou akci,
jak si říkal, srovnatelnou,
třeba jsme strastíme si je to ve fotbale,
vůbec organizovat nějakým udržitelným
nebola spodně udržitelnějším způsobem.
Tam je třeba si obědomit, že to je skutečně obří akce,
že tam nejde jenom o těch 176 závodníků
na těch kolech, ale za nimi
jde dlouhá kolona doprovodných aut,
vcí na něj čekaj autobusy,
když jsou nějaké transfery
jako třeba v minulém roce,
když se po třetí etapě kočilo v Dánsku
a pak se během jediného dne,
celý kolotoč, to pravdu stovek,
stovek lidí autobusu,
kol musel přesunout na sever Francie,
letecky většina z nich,
takže dá se mnou byt o tom,
že nějaká stopa, tam je docela značná na sport,
který vlastně chce mít tu image
toho udržitelného, toho, který bužívá
toho budu pravě, a je tam vlastně
z půlstradouších věcí, a třeba se měl
to možnost být hloni na Tour de France
na par etap, a tam vlastně
před tím pelotonem projíždí, ještě tak zvaná
reklamní kolona, nebo reklamní karavana,
tam jde jedno auto za druhým,
jsou tam hostesky na hoře, na těch autech
a rozazují na všechny strany
i v těch národních parcích různé
reklamní předněty, které tam potom
samozřejmě v nějaké míře
se asi dá mluvit o tom, jestli má smysl
v 21. století, v našem roce
takže určitě na ty pořadatele
jako je řada otázek
jak by to mohli uspořádat trochu
šetrnějším způsobem, asi ty transfery
jsou jedna z věcí, která se taky dá omezit
ty zahraniční starty Tour de France
vlastně i letu se boje startová v zahraničí

i když jenom basketsku, takže je to relativně nedaleko, ale je pořád zahraničný způsob takže určitě tam spoustavěci, které se dají určitě organizátoři na to nějaký způsobem jako reagují, třeba se snaží používat elektrická auta, ale určitě se dá mluvit o tom, že na sport který chce mít, tak jsem říkala, tu imič toho krásného čistého určitelného sportu tak to tak úplně neplatí.

Jak říkáš, je to vlastně paradox dojisté míry protože se bavíme o sportu ve ošiadru je v zasadě zdravá a k přírodi i celkem šetarná jízda na kole ale taky víme, že řada týmu třeba svojeho způsobou, které podnikají nepríliš ekologických odvětvích nebo jsou označovány i za významné znečišťovatele, jsou tam chemičtí, petrochemičtí gigantě, jako i naost, totlenergí se tak dále, je teda i tak zvaný greenwashing v profesionální cyklistice podle teby velké téma dnes.

Já si myslím, že se to moc neřeší nebo že většinou si mluví o těch sportovních věcech ne, o těch co dělají ty sponsory když si říkala, jsou tylety, vlastně dva, jsou tam i daošší problematičtí tam třeba tým zespolyných rapských emirátů, který se asi dám uvaždět o tom, že to používá k nějaké politické sportovní diplomaci, některé závody si jezdí v problematických zemích, jako je Třasovská Arábie, což asi není úplně zeměk, kde běž člověk rád vyděl na ten sport, takže učitě to je problematické, ty si mluvilo o tom iného, což je vlastně brytská společnost v velké Británe je platí za největší oznečešcovatele ouzduší vůbec, je to společnost se dávě dávě nějaké části plastů, pokud jsem to dobře pochopil a zároveň to je sponsor

asi dá se říct nejnáslednější o týmu
za postání dvacet let, takže
když jsme mluvili o nějakých paradokstech,
chcete se v něčí cyklistice, tak tohle to je učitel jeden z nich,
že by se to úplně řešilo, to asi ne,
myslím si, že ani neexistuje nějaký
prostě není moc růsob, jak by
někdo mohou říct, ty tam nepatříš,
ty produkoješ tohle, znečište, že ouzduší,
tak nemáš co dělat, takhle to asi úplně
nejde, takže
i z tohoto pohledu
těžkostím asi co dělat, ale samozřejmě
není to asi úplně šťastné.
Nechci se samozřejmě bavit jenom o kontroverzích
nicméně, není ich málo
a podme se vyjenovat dalším, protože
i cyklistickému lajkovi nemůže
při pohledu na současný peloton uniknout,
protože ho tluří zdrtivé většiny
sportovci býle pletí.
Proč silniční cyklistice vidíme tak malou
diversitu?
Je to tak, a když jsem se díval na složení
současného pelotonu Tour de France, kdo tam pojede
z jakých kontinentů, tak z Afriky tam byli dva lidi
a z Ázije tam byli taky dva lidi.
Takže tyto dva kontinenty jsou silně
podreprezentované, bych řekl, na těch
důvodů je asi víc, cyklistika
silniční vznikala v Evropi, to doznačné
míry pořád Evropský sport,
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny

když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
když mám většiny, když mám většiny
Pránili, což možná byl případ
v nějakých osmdesátých, divadesátých letech
tam se asi dávalo byt o nějakém
ksenofobě, nějakém rasizmu, to si myslím,
že už doufám úplně neplatí
ale skutečně těch překážek je
před africkými cyklisty ohodně víc
než před těmi Evropskými a neje každý trojbo
bude překonat, i když vlastně
v letošním pelotonu neksem překážet,
že tam jsou dva cyklisty, tak oba dva jsou
poměrně vysoko v tom pelotonu
a jeden z nich mne seby nejám
zetap, co špi pro africkou cyklistiku
myslím se byl dost velký úspěch
ale z velký přelom, že by měc o takového
ukázal.
10. etapu Djira Ditalia vyhrál
Ery Trejec Binyjan Girmay
22 lety cyklista v závěru té měž
200 kilometrového úsetu
přesportoval i Matěje Fanderpoula
Díky komentátor EuroSportu
hodně prožíval napínavý dojez
by Nijama Girmaye a použil slova
pohádka dokončena.
Girmay tak připsal Ery Trejec,
která patří mezi nejchudší země
v Afriku první výtěství na Grand Tour

v historii.

Je pravda tedy, že to mluvíš
vybavu si na posledě jsem byl
africem v Etiopii, člověk tam vidí
z auta posilnici běhat
lidi běžně, nevybavu si,
že bych tam viděl někoho na kole,
že třeba i potenciálně úspěch
afrických cyklistů by mohl
dejme tomu nastartovat
nějaký bu. Myslím si a doufám,
že by to tak mohlo být, protože i v minulosti
s některými davšimi závodníky z jiných
kontinentů, třeba z Kolumbie, tak právě
úspěch prvních Kolumbičů na Tour de France
rozpoutal docela horečku a vlastně
dneska je Kolumbie považovaná na prosto cyklistickou
zemi, to je jedna z velmoci i na tom
cyklistickém poli, takže kdyby se něco podobného
v té etiopie feritré, což to takové
vlastně dvě největší země
z Afriky v cyklistice, tak by to bylo
myslím si kuprospěchu celého toho sportu.
Existuje i Tour de France pro
ženské závodnice, která ale z daleka nemá
tradici s rovnatelnou s mužskou verzí závodu,
můžeš te oby varianty srovnat
třeba co do sledovanosti nebo
obecně prestiže? To se bohužel.
Necela těžko srovnává vlastně i ta
historie Tour de France Feminine
začala popravo už osemdesátých letech,
z různých důvodů, financování,
nějakého nezájemu diváků,
tak to bylo takové jako, že jeden rok se jelo,
drugý rok se nejelo, bo to takové predušované
a vlastně až volenském roce
zase se obnovila ta řenská Tour de France
v té stávající podobě, kdy
se jde týden po konci té mužské
a jde se jen jeden týden,
ta mužka se jde tři týdny, ta řenská jenom týden.
Takže myslím si, že učitě to je
k roku předův, je vidět, že do toho

jí docela dospeněst, jim ho investují docela dospeněst i pořadatele.

I za dobů, co já sledují víc profesionální cyklistiku tak si myslím, že řenská část toho sportu šle hodně nahoru v počtu jednak pořádaných závodů, v počtu těch přímých přenosů z nich, což je vždycky stršně důležité, že to někdo má jak sledovat.

Ale samozřejmě ta cista je jako ještě hodně daleka a pořád to je prostě obrovský, obrovský nepoběr, ale myslím si, že to de kterém, že té pozornosti je čímná tím víc a myslím si, že si to samozřejmě ten řensky pro toho zaslouží, aby se o něm mluvilo ve stejných proporcích, jako o tomu skem.

Obrovské téma samozřejmě v profesionální cyklistice doping, období masivního a organizovaného dopingu, které asi nejlep symbolizuje postava Lence Armstronga v roce 2012 zpětně zbaveného rekordních sedmi žlutých trikotů vítěze do francočích veřejnosti a hodně poškodilo důvěry hodnostou sportu.

Je podle tebe dnešní cyklistika opravdu čista, jak tými ostentativně proklomují?

Myslím si, že čista není, ale myslím si, že očitě je čistší, ale to výrazným způsobem, než byla třeba v dobie Lence Armstronga nebo jako i jiných těch velkých dopingových mene, jako Jan Urych, Marko Pantány to asi posluchačí, znají tedy hříčnicky dopingové.

Já si myslím, že se to říkám, to slovo posunilo už po několikáto, ale myslím si, že i v tomto posunilo nějaký způsobem do předou, protože jednak se zlepšili ty dopingové testy výrazným způsobem, protože třeba v dobie Lence Armstronga nebyly ještě ty antidopingový komisari, tak zvaní schopní vůbec detekovat ty ládky, které on si dával do těla

to dnes už tak není, takže jste to
například třeba biologické pasy, což je taková
databáze, kam se zanáší,
ty údaje jednotlivých sportov, který jsou
testování, tak tam se to zanes, a když
mi údaje nějaký rozdíl obrovský,
tak už to značí, že ten člověk si třeba
pomalo nějakým nedovoleným způsobem, takže
těch způsobů, jak chytat
ty dopingové říšníky
je více, jsou lepší, a myslím,
že se to docela dáří, samozřejmě
čas od času se nějaký zpiše ojedinělí
případ objeví,
ale jak říkám, rozhodně to není v takovém
míře, jako to bylo
90. nebo noutých letech
tam to skutečně nabralo podobě
zorganizovaného způsobu
podvádění, bylo to propracované
na prostor do detajlu, Lenz Armstrong
byl, když to řeknou, fúzovka
genius, jak dokázal právě
ten systém, kolem se běh řídit, že to takhle fungovalo
vlastně pěhem těch 7 výtěstí, v tom byle
skutečně dobrý, iž to dam
opravdu do úvozovek.
Svět definitivně přišel o jednoho ze svých největších
sportovních ikon, bývalý cyklista
Lenz Armstrong se v telebizním rozhovoru
přiznal k dopingu.
Užíval při všech svých 7
výtěstí na Tour de France
Jako hlavní důvod
užívání zakázanej chlátek
vedl bezohlenou tohu povítěství
a také fakte, že tak čenil
celý profesionální peloton.
Armstrong čel obviněním
vzdopningu převážnou část ve
kariéry a všech na nahrčení
razentně odmítal, tímto vyjádřením
se zbořil dokonalý příběh o muži,
který si po překonání rakoveny

podmanil sportovní svět.
Při vítěství
Ta jahodoba našťestí už měnula
i když to je obrovský stín,
který je na toho profesionální cyklistikou pořád
kde kdo říká, je to sportci paču,
toho se cyklistika myslím si
hodně dlouho nezbaví, bohužel
i když si myslím, že to je taky dojisté
měry nezosloužené, protože
ten počet testu a ubezstav pozornost
ten přístup, že se to snaží vymítit
nebo snaží se to vymítit, by některé
sporty mohli právě cyklistice
tohle je docela závidit, protože
například nechci se nikoli dotknout
ale některé velké sporty, například
fotbal nebo hoky, jsou v tomto
opoznání lasknějších přístupů
do pingu než cyklistika, takže myslím si,
že je to šlo dobrým sněrem.
Na spořáku vám to dost necinka,
kam z penězi, aby byli chráněné
před inflací, font monetika
zhodnotí jakoukoliv částku
0% a to firmám i do mátnostem.
No a jak sportovně kvalitní
zážitek, který nabízí dnešní
Tour de France, kde jsou častný
profesionální peloton srovnatelný
s tou slavnou minulostí?
Já si myslím, že ten zážitek
vás mům pro mě, když budu můvit o sebe
také vždycky skvělí Tour de France
obrovská událost v tom sportu,
že náby se dalo argumentovat, že větší
než ten samotný sport, protože kde kdo
větší Tour de France
je opravdu obrovská instituce
pokud chceme třeba probat nějaké vězdy
toho sportu současné, tak očitě
se dá změnit ménu Tadej Pogačar,
což je, řekl bych docela, přelmovíci
kdy z to, že on jednak dvakrát

vyhrál Tour de France, vyhrál to
ve strašně mladém věku, vyhrál to
asi v 21 letech, myslím, že byl nejmlačí
od roku 1984 vítěz
toho závodu, takže v tomto
mě jako neskutečný a pak ještě
jedna věst, v čem je výmečný
ale byhem toho roku probíhají v tom kalenda
řekli, když to před ním například
Nance Armstrong nebo Chris Froome
tak se snažil jenom o Tour de France
Pogačar obýždí i ty jiné jednodední
závody, pro které potřebojete
úplně jiný set, nějakých kvalit
musíte být, třeba víc mršnější
nebo musíte umět jezdit na jiných površích
než na Tour de France, což se vělučuje
s tím, co by Pogačar měl umět a on to dokáže
takže v tomto myslím, že je to
výciglista a řekl bych, že největší
hvězdá stupčasně doby
jeho největším soupařem na Tour de France
pravděpodobně bude Jonas Vingé Gore
což je Dan, který vyhrá před rokem
je odva roky starší a je to asi nejlepší
tak zvaný vrchář
pelotonu vrchářte ten člověk, který nejlépe zdolává
ty horské vrchaly, který na Tour de France
každý rok je celá spoust, takže tě letí
dvá pravděpodobně by si to měli rozda
toto celkové výtěství
na Tour de France
je to prostě
je to výtěství
každý rok
když jsi možný
když jsi možný
když jsi možný
když jsi možný
když jsi možný
když jsi možný
když jsi možný
když jsi možný
když jsi možný

jsi vždy, petl[◆]né
stíle

a myslím jsi,

že to dopadlo lépe než

zároveň, se toho nechť být načtený

protože si do bedroom[◆]ový

nebo byly jiné té[◆]adské

filmy, které bořili výrazně

máme za lepší díl

má ně reinforcing

to nejsou nějaké worms

pryčlovéne hávíjé

je počáteční přestup do toho sportu, docela fajn, i když pár chyb bych tam našel.

No ale daří se tomu serialu s tého pohledu postihnout

ty nejzásadnější aspekty Tour de France.

Obstojí to i v očích věci znalého diváka jako city nebo k tomu máš nějaké opravdu zásadní výhady.

No zatím skoro všechny věci otrženy se tady bavili tam absolutně zmíněné nejsou tam o tom,

že se ten peloton nějak přesunoval třeba z toho dánska a že to stálo asi pospěně se,

že to nebylo úplně šetrné, to se vůbec nic nedozvíte.

Stejně tak třeba o tom, že možná to ještě nakoustneme,

když jsem tam byl před tím rokem, tak tam bylo opravdu obrovské vedro.

Tam byli čtyři cítky, tě si hodně trpěli, hodně si na to stěžovali,

ono, když jde 5 hodin deně nad tím rozpaleným asfaltem, tak to asi není úplně fajn.

Oni, když se organizátoři kropili ty silnicky před tím,

že tam vůbec si závodníci projížděli a myslím si právě,

že pro býhající klimatická změra nějaké větší výky větěch teplot,

což třeba loni v létě bylo právě tohle vedro,

tak může být docela problém, protože defranc do budoucna,

protože se pořádá v Červenci, což je jeden z nejtěplejších měsíců v roce.

Myslím si, že třeba za nějakých 10 let se možná opřeba být o tom,

že se přesová termin nebo že dojde něčemu podobnému,

protože už i loni to bylo docela problém a tě si fakt tohle byli vyčerba i bylo to vidět.

To vidíme, jak to byle to s třeba, nebudou takové teploty,

ale asi to je nějaký trend, který mohli roházet víc a víc.

A právě třeba tohle to ani v tom serialu není, bojec nějak zmíněné,

skutečně ten fokus je na to sportovní nyní, na ty příběhy těch závodníků,

je tam spoustat nějakých záběrů, do tým obích aut,

do těch autobusů, nějakého zákulisí, což je atraktivní.

Ale jak říkám, aso středí se to skutečně,

jenom ten soupojí na té tratiny, na ty věci kolem mimo sportovů.

Pořadatele cyklistického závodu kolem švicarská zrušili dnešní šestou etapu,

a to kvůli úmrtí švicarského jesce džinamédra.

Cyklistický svět je stále v šoku s úmrtí švicarského profesionála džinamédra.

Zbytek závodu okolo švicarská se jede na jeho počest.

Médr v závěrečném siestu páté etapy si jel ze silnice a spadl ze srázu.
Vrtulník ho přepravil do nedalikej nemocnice, kde zraněním podlehl.
V pelotonu se ozývali hlasy kritizující organizátory
za příliš riskantní závěrt trakické čtvrté etapy.
V souvislosti s náročností prestižních závodů
zmiňme ještě švicarského cyklistu džinomádra,
který bohužel nedávno ve svých 620 letech zemřel popádu v závodě Tour de Suisse.
Šlo o nehodu ve vysoké rychlosti v cílovém horském siestu,
který pořadatele na závěr náročné etapy zahrnuli mimořádně,
aby ho zatraktivnili pro diváky.
Dá se mluvit o nějakém trendu, kdy organizátory
upřednostňují dramatickost pro diváky před bezpečnostní jescu,
nebo bych řekl, že despíš o výjмку a nežčastnou schodu okolnosti.
Ono nebylo pe mimořádně, ta trasa byla z náma už do přejdu nebo to,
takže by se rozhodli den předtím, že to tam zařadí.
Každopádně nějaký trend toho čitě je.
Na druhou stranu cyklistika se prostě jezdí v odhořeném prostředí Venku,
jezdí se do kopce z kopce.
Prostě nějaký stupěň rizika v tom sportu bude, si myslím vždycké,
co mám to líbí nebo ne.
To bychom to jenek museli zavřít někam do haly
nebo na nějaký úplně bezpečný kilometrový okruh,
což asi nikdo úplně nechce.
Jezdí tam přestovku z těch kopců,
stopět, storryset kilometrů, to obrovská šílená rychlost,
člověk se to těžko představí.
Je to častičně proto, že jsou v dobrém technickém stavu,
častičně taky proto, že ty švicarský,
tzv. pasy, ty průzmyky, to je horská dálnice,
není tam moc nějakých serpentín,
které znametře v Asfrancie nebo z Itálie,
jsou to skutečně rovné úseky, přehledné většinu.
Takže jestli to dobře vědí podle mě džinomédromu,
kterou se 100% znáte, ten byl to průzmyk Albula,
protože on byl sám švicár,
Albula pasy jeden z nejslapnějších švicarských kopců,
a bohužel prostě, když to asi bude z nít,
byl běja, to chápu, ale k takovým věcem,
jako jsou pády, v cyklistice prostě dochází,
docházet bude, a tady v tom případě
prostě byla i velká smůla,
že pod toho silnicí, za které on spadl,
tak byl několika desítek metru zráz dolu.
Takže on bohužel, spadl z toho dole zrázu,

k tomu ty organizátoři mohli zabránit spúchsta prípadu,
kdybych řekl, že napádech mají svojí vinú,
například v roce 2020 byl hodně citovaný Pátfábia Jakobsena,
kterém se hodně mluvilo, on spadl
závodíkolem Polska ve finiši,
prolatěl baréramy, byl v komatu několik dní musel
na několik desítek operací málem zemřel,
a tam právě se hodně mluvilo o tom,
že to byla částečně i vy na těch poradatelů,
který nezajistili ten finiš,
který byl třeba mírně v skopce,
takže to zbyšlovalo ještě to ryzyko,
jestli tam měli větší rychlostí,
byli tam nějaký špatný typ barěr,
který se před ním rozlatěli,
takže to jsou věci, které se dají ovlivnit.
Ještě teď si spomínám, že před vima týdny
musela být zrušen v průběhu ženský závod,
kolem Pyrenei, protože tam vlastně na trať výžděla auto,
nebylo to zabezpečné, na trati byl zaparkované auto
v těch silnicích, kde ty závodnice měli jed,
což je broský nebezpečné.
Takže to jsou třípady,
kdy se dá vidnit pořada ta nebo organizátora,
ale v tom letom prípadě
si dozdobře nemojím jako představit,
jak by tomu mohli zabránit,
prostě cyklistika je venkovní sport
a bohužel těm to trakickým událostem do cháží.
Takže Jenó Médr vlastně
jenom skoro okolností byl člověk,
který se ovšechnete na ta témata,
které mi tady probíramy zajímal,
on spoluprat se vlastně nějakými dopročinými organizacemi
na jenom velkém závodě dokonce.
Za každého cyklistu, kterého předěl,
tak věnovali jedno euro na boji proti klimatické změně.
Takže to byl asi neupoň tradiční cyklista
v tom cyklistickém pelotomu,
který se skutečně zajímal o věci i mimo cyklistiku.
Takže vlastně asi o to větší tragédie,
o to větší škoda to je.
Víme, že v Turdefrán z Dříve
soutežili i Češi.

Jak je to letos?

Bude tam nějaká česká stopa?

No to z Bohužel oproti minulým letům.

Tam žádné oceské závodníka nevidíme,

takže dá se říct, že to je trošku ústup ze slávy momentální tento rok.

Je to je z chodu okolnosti, že je třeba nejlepší český cyklista,

že ten jakštibar je po operaci,

takže se nemůže zůžasnit s toho ledůvodu.

Nicméně bych neřeklo, že to je nějaká krize,

protože tam máme celou řadu mladých závodníků, kterým je třeba 20.

Takže jsou popeřováníc za ještě mladé,

ale už patří do toho největšího pelotunu jezdí v těch nejlepších stájích,

takže se dá říct, že třeba Pavel Bitner nemo Matias Vacek,

což jsou asi dva největší české talenty současnosti,

tak že by se třeba i příští rok nebo za dva roky měli určitě na to ddefránc podívat,

takže bych to neviděl nějak černě, že jsme v nějaké obrovské krize,

ale je to spíš momentální i třeba jako schoda okolnosti,

že bohužel teda letos bez Čechů, ale myslím si, že třeba je příští roku,

už to bude jinak, nebudoufám, že to tak bude.

Na co se nejvíc těšíš ty při letoštím ročníku to ddefránc a jak je tůj tip na výtěze?

No, pro mě to je spojene vždycky s trešenou spolstou práce,

takže už vidím ten kopec práce v Recebu,

ale musím říct, že mě to ddefránc vždycky strašně baví,

i když třeba osobně pro mě to není úplně nejzábavnější závod v celém tom kalendáři,

ale ta velikost, ta důležitost je obrovská a ty příběhy, který se tam stanou,

tak o tom pak čo je přemýšlí po zbětěk roku,

že se přiznam, že jsem skutečně cyklisticky fanoušek,

takže jo, já se těším dost a doufám, že to proběhne jak růstoň a napínavě.

A co se týče toho typu na výtěze, tak já bych asi řekl,

tady je pokačera, i když to není asi úplně nejvíc populární typ,

protože on byl zraněný před to ddefránc, mělo zlomené zápěstí

a vrací se po asi dvou měsíční takřka plné závodní pauze,

takže tam je spůsta otazníku, jak se s tím vypořádá, ale říkám si,

že pokud se s tím někdo má vypořádat, tak by tam měl by tady pokačer nejlepší cyklista současnosti,

takže asi řeknu jeho.

To je znešní epizody podcastu 559 Všechno.

Edytorem a autorem námětů i zpracování byl dnes Robert Candra.

Sounddesign vytvořil Martin Hula a Rescherš je obstarala Dominika Kubištová.

Pokud se s nám chcete podělit o vaše dojme z poslechu nebo pro nás máte jiný námět,

napište nám na e-mail za minutu 6 zavináč seze.czka.cz

nebo nás kontaktujte na sociálních sítích Twitter a Instagram,

kde nás najdete pod profilem za minutu 6.

Za poslech ménem celého týmu děkuje a napříště se těší Pavel Wondra.